

Liichte Buedem, liicht as d'Pléien
Riicht déng Éigen no der Scholl,
Missen dräi deer Päerd s'och zéien;
168 Deemno Buedem, deemno d'Roll.

Looss déng Pléi a Wone maachen
Vun em Meeschter an dem Stéch,
Well et geet an dene Saachen
172 Ganz exakt a bis an d'Bréch.

Lauschter, Bauer dët as richtig
Alles geet wann s du gutt gees,
Wa's de méchs 't as alles wichtig
176 Fir d' ganz Mënschheet wéi s de weess.

Aner Lett sin och wuel ierdeg
An se maachen dët an dat
Oune dech da sin s' all fierdeg,
180 Bauten s'och aus Gold hir Stad.

Fir der d'Aarbecht liicht ze maachen
As och alles gutt gesénnt.
Wat Maschinnen a wat Saachen
184 Ee jo hett fir dech erfënt!

Kuck emol di ural Weën
Iwer Hiwel Steen a Kniwel
Déif Geléiser an de Leën
188 Am Moraas bis iwer d' Stiwel.

Elef Päerd u fënnef Zenner
An om Iesel d' Mësch am Sak.
Ee Gespann a siwe Männer,
192 Mat der Gäissel klick a klak!

Himmel Häll an Donnerwieder
Alles gouf dann ugejaut:
Aus dem Eisen aus dem Lieder
196 Fueren d'Päerd mat zrassner Haut.

Këmmt nu zréck d'Gefier un d'Rennen
Schleeft et d'Béischen op de Récker
Ir ee kann e Mëttel nennen,
200 Trëllt d'Gespann an dausend Stécker.
198 et as bäigeschriwwen

Kuck nu d'Stroossen, déi sech zéien
Kräizwees hin an hier duurch d'Land:
Wi d'Gespänner driwwer fléien!
204 A geféiert vun em Kand.

Iwer Suppen sti schéi Brécken,
D'Leë sin ewech gehan
An du kanns och oune Zécken
208 Dag an Nuecht déng Rees nu man.

Wann de Bierg sech héich och wénkelt
Bis un d'Wolken wi eng Buurg
Wou de Wee nët driwwer krénkelt,
212 Geet en Tunnel drënner duurch.

Héischt et päifen, wäit vu fären?
An de Buedem, wi e schuddert!
Récken d'Fielzen aus de Lären?
216 Stolz këmmt d'Feierpäerd geduddert!

Ëm séng Héif, kuck, wi et fonkelt
Séng Geschwënnheet mécht dech dronken
Wou säin Otem d'Sonn verdonkelt,
220 As säi Wee op gliddeg Quonken!
220 op duurch vu ersat

'T këmmt dohier as wi der Donner.
'T rennt ewech as wi geblëtzt,
'T hëlt mat fort wi duurch e Wonner,
224 Wien op séngem Suedel sëtzt.

Fro: Wouhier? Vun allenennen.
Fro: Wouhin? Wou Mënsche sin.
Wëlls de rondëm d'Äerd mat rennen?
228 Setz dech op a fuer dohin!

Dat as d'Feier, dat as Eisen,
Waasser, an der Mëschenhand.
An de Mësch dee këmmt beweisen,
232 Wat e kann duurch säi Verstand.

*D'Mënschheet huet hiirt Spill gewonnen,
All Natiounen si verbonnen;
All Entfernonk as verschwonnen:*
232a *D'Jor sin Méind, an d'Méind si Stonnen.*
229a—232a Déi ganz Strof as duurchgestrach
232a Méind duurchstrach an duurch Deg ersat

Fäert nët méi de groussen Honger
Mécht de Frascht déng Somen dout
Well de Yankee wi den Onger
236 Schécke gutt a wuefeel Brout.
233—236 as mam Bleistëft bäigeschriwwen

IV

'T war e Bauer no um Stierwen,
Deen zu sénge Kanner sot:
Wéineg wäerd der vu mer ierwen,
240 Hun ech mech och vill geplot.

Kleng as d'Zuel vun eise Stécker
Awer eent as dach ze luewen:
Well an engem vun de Récker
244 Lait e Quascht vu Gold begruewen.